

**Reseberättelse från Tysklandsresan
2012-06-27-07-02 med
Värmlands regementes officerskår.**

Onsdagen den 27 juni

Embarkering för undertecknads del genomfördes vid byggnad 51. Många glada återseenden samt en del förvåning över att inte samåkandet blev mer nyttjat. Sannolikt förorsakat av att våra respektive ville försäkra sig att vi kom iväg.

Exakt enligt tidsplan startade resan, detta med tiden i förhållande till planen skulle visa sig genomsyra hela resans genomförande. Märkligt egentligen då vår tidigare gemensamma yrkeserfarenhet nästan alltid genomfördes med "avsevärd" skillnad mellan plan och verklig tidsåtgång.

Annektoter från förr kryddade med historier som verkar bli allt bättre med åren startade direkt i bussen. Detta gjorde att resan upplevdes som förhållandevis kort. Fältmässig utspisning av lunch, ett antal bensträckare senare så helt plötsligt befann vi oss därmed i Trelleborg.

Nu blev det färja till Sassnitz och på denna åt vi vår första gemensamma middag. Middagen bestod av en mycket väl komponerad Tex Mex buffé, uppskattat av alla, möjligtvis med undantaget av en som normalt är förtjust i mycket svensk husmanskost och skulle det visa sig även i Tysk sådan.

Vi lämnade färjan med buss och anlände så till Stralsund med incheckning på Baltic Arcona Hotell. Här inträffade ett litet missöde då hotellet plötsligt blivit överbokat och några av våra kamrater fick flytta till annat hotell i närheten. Nåväl kompensationen blev ju 6 st. kvalitetsöl till var av en av de drabbade.

Torsdagen den 28 juni

Efter en rejäl frukost och utcheckning startade vi en guidad tur i Stralsund. Då ingen redogörelse kan göra den turen rättvis så kan den kort sammanfattas med att Stralsund bör besökas ytterligare några gånger. Bara akvariumet ett av Europas största behöver minst en hel dag för att göras rättvisa och då har vi fortfarande kvar Hansatiden, svensktiden, andra världskriget mm.

Det blev en liten stund över för enskild spaning/upptäcktsfärd, vilket en del nyttjade till att klampa upp i ett kyrktorn där utsikten i stort sträckte sig över hela det tidigare svenskområdet ”Vor Pommern”.

En del av våra lite yngre kamrater tyckte några av oss lite äldre genomgående pustade betänkligt när väl trappans slut nåddes. Denna lite skämtsamma passning kunde ges åter då vi genomförde egen lunchutspisning. Denna krävde åtminstone några fraser på tyska språket vilket våra yngre kamrater snabbt visade beklagliga brister i. Hör och häpna men de beställde faktiskt en öl!? I Tyskland är ju detta ungefär som om vi skulle gå in på exempelvis Byggmax och beställa spik!! En liten antydning om sort och storlek bör ju vara på sin plats, öl är ju dessutom olja på Tyska, men här visade de äldre kamraterna på goda tyska kunskaper och räddade dagens lunch.

Resan fortsatte därefter till Berlin där vi checkade in på Hotell Ambassador. Det blev ett snabbt ombyte för nu bar det av till nästa gemensamma middag som hölls i en bayersk-specialiserad restaurang (kneipe).

Middagen innehöll kamraternas sista hälsning till Thomas Grunditz och så även hans hälsning till oss. Om själva maten, talen, gemensamma sångprestationerna och ordförandens snabba beslut ”inte en utan två” finns egentligen inget ytterliggare att tillföra mer än att ingen var oberörd och sannolikt ”inte ett öga var torrt”. Via egna spaning/strövtåg kom de flesta åter till hotellet för en stunds återhämtning.

Fredagen den 29 juni

Startade med en guidad tur i Berlin och förvånansvärt bara någon minut efter utsatt tid. Dessa minuter gick väldigt fort då den lokala guiden Annika Blesse gick runt och hälsade på oss som var på plats. Hörde jag rätt, så uppfattade jag några kollegor som i och för sig varit i Berlin tidigare en antydning om att dagens absoluta sevärdhet var just Annika!?

Berlin är sammanfattningsvis stort och nytt med ständiga pågående byggnationer. Turen avslutades med ett besök i riksdagshuset och en mindre ”fältövning” som avslutades i kanten av minnesplatsen för förintelsen. Eftermiddagen/kvällen disponerades på egen hand.

Vår lilla grupp anträdde en fotmarsch mot hotellet via det sovjetiska minnesmärket i Tiergarten, Grosser Stern, strax utanför Berliner Zoo, åter Statt Mitte, självfallet med väl avmätta pauser på befintliga "kneipen" som passerades efterhand. En mindre sydlig omfattning hanns också med via köpcentrum KaDeWe /Kurfurstendam.

Lördagen den 30 juni

Avresa kl. 08.00 till dagen som var kallad ”Bengts dag”. Historiskt kopplade Bengt denna dag till våren 1945 men den innehöll utsvävningar såväl historiskt som till kalla krigets dagar. Platserna Zossen, Wünsdorf, Seelöw, Bendler block i Berlin avverkades i en rasande fart. En enligt mitt och vad jag förstod på de flesta en sällsynt mycket intressant dag som självklart kunnat vara mer än dubbelt så lång. Men tilldelad tid nyttjades optimalt.

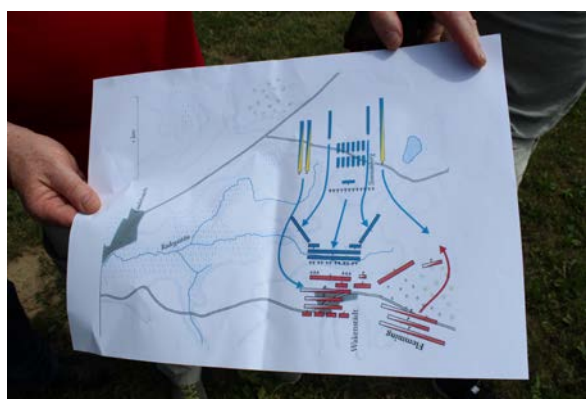
Kvällen avslutades i Berlin och den blev inte för tidig då det var den sista i storstaden.

Söndagen den 1 juli

Utcheckning och avresa mot Gadebusch startade planenligt. Det visade sig vara ett väl uppmärkt slagfält med såväl karta och minnessten. Föredraget, en liten minnesceremoni gjorde besöket både minnesvärt och värdigt på ett besynnerligt sätt. Jag tror ingen var oberörd när vi lämnade platsen.

Kiel var nästa resmål som strax innan ankomst även passerade "Kalles" för några smärre inköp.

Denna gång embarkerades färjan till fots. Kvällen avslutades med vår sista gemensamma middag ombord på färjan, denna gång bjöds på en alldeles utmärkt Östersjöbuffé som innehöll mängder av läckerheter. Jag uppfattade att de flesta gick till kojs ganska tidigt.

Måndagen den 2 juli

Återresan från Göteborg till Karlstad med ett kortare stopp i Brålanda, innehöll ytterligare historier från förr på motsvarande sätt som vid nerresan. På utsatt tid slutar resan, och snabbt med anhörigas bistånd skingras vi och sprids ut i landskapet.

Frågorna ”när återsamlas vi nästa gång?” och ”vilket resmål har vi då?” hängde liksom kvar i luften ett tag och kunde gärna få haft ett svar redan nu. Självfallet tror vi på nya samlingar i motsvarande tappning med nya mål för ögonen men det får växa fram efter hand såklart!

Sammanfattningsvis en fantastiskt trevlig resa, där vi alla bidrog och tillsammans gjorde resan så bra den bara kan bli i kamraters sällskap. Jag tror att jag kan skriva för de flesta när jag nu

avslutningsvis vill rikta ett särskilt tack till Henrik Larsson, Johan Ekstam, Steve Fogderud och Bengt Fransson.

Prost!

Karlstad 2012-07-23

Albert (Abbe) Langenbach